

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

कथमस्मीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ सत्रिणंकपटवेष्टनं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

सतं निवृत्तमालक्ष्यप्रांजलिः पृष्ठतो न्वगात् ॥ आविक्षितो महीपालः संवर्त्तमुपशिक्षितुं ॥ ३० ॥ सचतं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः कर्दमेन च ॥ श्लेष्मणा चैव राजानं
 ष्ठीव नैश्वसम्माकिरत् ॥ ३१ ॥ सतथावाध्यमानो वै संवर्त्तनमहीपतिः ॥ अन्वगादेव तन्मृषिप्रांजलिः संप्रसादयन् ॥ ३२ ॥ ततो निवर्त्य संवर्त्तः परिश्रान्त उपविशत् ॥
 शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहुशखिनं ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्त्तमरुत्तीये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥
 संवर्त्त उवाच कथमस्मि त्वया ज्ञातः केन वा कथितोऽस्मि ते ॥ एतदा च क्ष्वमेतत्त्वमिच्छसे चेन्मम प्रियं ॥ १ ॥ सत्यं ते ब्रुवतः सर्वे संपत्स्यंते मनोरथाः ॥ मिथ्या
 च ब्रुवतो मूर्धा शतधा ते स्फुटिष्यति ॥ २ ॥ मरुत्त उवाच नारदे न भवान्मध्यमाख्यातो ह्यटतापथि ॥ गुरुपुत्रो ममेति त्वं ततो मे प्रीतिरुत्तमा ॥ ३ ॥ संवर्त्त उ
 वाच सत्यमेतद्ब्रवानाह समाजानाति सत्रिणं ॥ कथयस्व तदेतन्मे कुरु संप्रतिनारदः ॥ ४ ॥ मरुत्त उवाच भवंतं कथयित्वा तु मम देवर्षि सत्तमः ॥ ततो
 मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यवाहनं ॥ ५ ॥ व्यास उवाच श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्त्तः प्रमुदंगतः ॥ एतावदहमप्येवं शक्नुयामिति सो ब्रवीत् ॥ ६ ॥ ततो मरुत्त
 मुन्मत्तो वाचा निर्भर्त्सयन्निव ॥ रूक्षया ब्राह्मणो राजन् पुनः पुनरथा ब्रवीत् ॥ ७ ॥ वातप्रधानेन मया स्वचित्तवशवर्त्तिना ॥ एवं विरुत रूपेण कथं याजितुमिच्छसि
 ॥ ८ ॥ भ्राता मम समर्थश्च वासवेन च संगतः ॥ वर्त्तते याजने चैव तेन कर्माणि कारय ॥ ९ ॥ गार्हस्थ्यं चैव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः ॥ पूर्वजेन ममाक्षिप्तं शरी
 रं वर्जितं त्विदं ॥ १० ॥ नाहं ते नाननुज्ञातस्त्वामाविक्षित कर्हि चित् ॥ याजयेयं कथं चिद्वैस हि पूज्यतमो मम ॥ ११ ॥ सत्वं बृहस्पतिं गच्छतमनुज्ञाप्य ब्रज ॥ ततो
 हं याजयिष्ये त्वां यदियष्टुमिहच्छसि ॥ १२ ॥ मरुत्त उवाच बृहस्पतिं गतः पूर्वमहं संवर्त्ततच्छृणु ॥ न मां कामयते याज्यमसौ वासव काम्यया ॥ १३ ॥ अमरं
 याज्यमासाधयाजयिष्ये न मानुषं ॥ शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुत्तं मां स्मयाजयेः ॥ १४ ॥ स्पृधते हि मया विप्रसदा हि स तु पार्थिवः ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्तो भ्रात्रा ते
 बलसूदनः ॥ १५ ॥ समामधिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति ॥ देवराजं समाश्रित्य तद्विमुनिपुंगव ॥ १६ ॥ सो हि मिच्छामि भवता सर्वस्वेनापियाजितुं ॥ कामये
 त्सन्सिक्कां तु वासवं त्वत्कृतैर्गुणैः ॥ १७ ॥ न हि मे वर्त्तते बुद्धिर्गन्तुं ब्रह्मन् बृहस्पति ॥ प्रत्याख्यातो हितेनास्मितथानपकृते सति ॥ १८ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥